

Bericht uit Antarctica,
03-12-2007
FS Polarstern
47°09'Z – 5°52'O

Lieve mensen,

Hier rolt dan alweer de eerste nieuwsbrief, stukje bij beetje, vanuit een slingerend schip, van de persen. Ik zal even bij het begin beginnen.

Op 22 november heeft een ieder van ons zijn huis verlaten om richting Schiphol een slaapplek op te zoeken, teneinde de volgende morgen op tijd te zijn voor het vliegtuig naar Kaapstad, Zuid Afrika. Na een lange zit, ongeveer 11 uren, arriveerden we in Kaapstad alwaar we in de daar gereedstaande huurauto stapten die ons naar het hotel bracht. Voor de meesten van ons is dit al routine geworden, op natuurlijk Bram na die deze reis voor het eerst met ons mee is. De volgende dagen werden gevuld met het doen van de noodzakelijke laatste boodschappen en de tijd die overbleef werd gebruikt voor het maken van enige uitstapjes.

Ondertussen zijn we als groep al begonnen met het filmen van onze reis. Gewapend met 2 filmcamera's, één van de VPRO en één van Jan Andries, maken we een serie korte filmpjes die te zien zijn op www.pooljaar.nl/poolijs.

We hoopten op 26 november aan boord te kunnen om daar alvast voorbereidend werk te kunnen doen voordat het schip de kade zou verlaten. De observatieposten op het dak van de brug moesten nog geassembleerd worden met allerlei windgeleiders en moesten ook goed vastgesjord worden en één container moest ontdaan worden van z'n inhoud. Maar ja, het zat niet mee. Machteloos moesten we met verrekijkers toezien hoe het schip op de rede lag te wachten tot het binnen mocht varen.

Al met al, één dag voor vertrek konden we aan boord om een plan van aanpak te maken met de bemanning, en de observatieposten, die door de bemanning al bovenop het schip gezet waren, vast te sjoeren. De volgende dag, de dag van vertrek, bleek bij de aanmonstering dat de bemanning de kistencontainer al had geleegd voor ons. Wij hoefden alleen nog maar voor het vervoer te zorgen naar de lab's en de hutten.

Ja, en toen mocht er 's avonds uitgevaren worden. Langzaam lieten we de mooi verlichte stad achter ons. De laatste telefoontjes met het thuisfront werden gepleegd, al gauw waren we buiten bereik en was er geen verbinding meer mogelijk. De reis begon met het weerzien van vele bekenden uit vorige reizen. Ook de bemanning is, op een enkeling na, goed met ons bekend. Op deze manier wordt het ons heel gemakkelijk gemaakt. De grootste verrassing was dat de bootsman, waarvan we met het vissen met de SUIIT nogal afhankelijk zijn, zijn op de vorige reis aangekondigde pensioen, met drie jaar heeft uitgesteld. Nou, dat had ik ook gedaan als ik wist dat ik nog met de SUIIT zou mogen werken.

Bram, onze nieuweling wil ik even apart benoemen. Enthousiast deed hij z'n intrede in de groep, en met de groep bedoel ik, misschien ten overvloede,: Jan Andries van Franeker, André Meijboom, Hauke Flores, Michiel van Dorssen en natuurlijk Bram Feij".

Zijn reis begon even anders dan gepland. Meneer werd ziek. Meneer ging niet in weer en wind in z'n vogelhutje staan om meester te worden van Jan's telmethode. Meneer moest naar bed van de dokter. Ten eerste om beter te worden en ten tweede om de rest van het volk niet aan te steken. Maar eind goed al goed, Bram heeft de quarantaine doorstaan als een koene hollander en is nu druk bezig om, enthousiast als hij is, de schade dubbel en dwars in te halen. Ik zie hem al regelmatig met Jan in de weer om z'n nieuwe job onder de knie te krijgen en hij heeft z'n post op het dak van de stuurhut al met enige bezoeken vereerd.

De quarantaine heeft misschien het ergste voorkomen, maar het virus of de bacil, heeft toch nog een gaatje gevonden om neer te strijken in de lijven van André en Hauke. Die zijn dus nu allebei verkouden. Als dat maar goed gaat!

Goed, nog even over de rest van de opstartactiviteiten.

De eerste vaardagen staan altijd in het teken van het uitpakken van de spullen en het inrichten van de laboratoria. Met name André en Hauke hebben zich bezig gehouden met het klaarmaken van de laboratoria, Jan moet aan boord altijd een compleet kantoor inrichten en is aansluitend direct druk achter de computer. Ook het telwerk is, als het weer het toelaat, al weer in volle gang. Ja, en ik, ik loop altijd overal een beetje tussendoor. Een beetje in de labs, een beetje in de container, contacten leggen met de bemanning waar ik mee moet samenwerken. Het leven hier aan boord van de Polarstern gaat eigenlijk gewoon verder waar we gebleven waren.

Op dit moment is het eerste grote proefstation al ingepland en wachten we gespannen af of de weersomstandigheden onze menselijke bedenksels wel gaan toestaan. De SUIT staat nog in de container om er straks onbeschadigd uit te komen. Als die eenmaal op het dek staat kunnen we het net er aan bevestigen en kan er in principe direct gevist worden. We staan in de planning voor woensdagavond op de lijst. Alleen de wind kan nog roet in het eten gooien, maar als het goed is gaat hij op tijd liggen en komt alles precies op tijd klaar.

Ondertussen zijn we met z'n allen al weer helemaal ingeburgerd aan boord van dit robuuste schip dat ons weer overal veilig naar toe gaat brengen. De eerste mailen zijn al weer uitgewisseld, de Zillertal (de plaatselijke kroeg) heeft ons al weer leren kennen, de dagelijkse vergaderingen zijn alweer routine geworden en de eerste nieuwsbrief kan al weer de deur uit naar onze geliefden, vrienden en andere geïnteresseerden.

Met een hartelijke groet van ons allemaal,

Michiel.

